

Knihka
neobyčejných
kouzel

KAMILA & PETR KOPSOVI

Kniha neobyčejných **kouzel**

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.edika.cz
www.albatrosmedia.cz

Kamila a Petr Kopsovi
Kniha neobyčejných kouzel – e-knih

Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA** a.s.

Kniha neobyčejných kouzel

Edika
Brno
2017

Úvodem

Svět je plný kouzel. Někdy těch tajuplných, jindy až jednoduše obyčejných. Všechna ale mají jedno společné. Až neuvěřitelně fungují. Kouzla, která může zažít každý z nás. A někdy i fantazie, kterými se můžeme nechat unést a jen tak se bavit.

Na hranici fantazie a reality se začíná odvíjet příběh školačky Lucy, která objevuje a zažívá dobrodružství. Řeší radosti i starosti. Povede se jí vykouzlit úsměv na mamčině tváři? Dokáže si přičarovat kamarádku? Víš, co je Sluneční kouzlo, nebo jak si vyrobit kouzelnou hůlku?

Zažij spolu s Lucy dobrodružství i zábavu. Objev to pravé kouzlo pro sebe...

Kamila a Petr, autoři knihy

Kouzla a čáry.

Svět na rozhraní fantazie a podivného světa
dospělých.

Který je pravdivý?

Který je skutečný?

Skutečný je doopravdy jen svět kouzel.

To jen dospělí zapomněli,

že mohou čarovat,

že mohou kouzlit...

Kouzla a čáry

Svět myšlenek, které tančí všude kolem nás. Některé jsou chomáčkové jako mráčky. Některé jsou neodbytné jako sousedovic pes, který do nás pořád strká čumákem.

Jsou skutečné, nebo se nám to jen zdá?

Vstupme spolu do světa kouzel. Objevujme, kouzleme a bavme se.

Na okraji Londýna žila dívka jménem Lucy Hamiltonová. Rodiče byli úředníci v pobočce jedné z místních bank, trávili mnoho času v práci a dceři nedávali tolik pozornosti, kolik potřebovala. Bývala často sama doma a krom příkazů a zákazů toho od rodičů moc neslyšela. Často byla smutná, bála se tmy a v noci se tiskla ke svému plyšovému medvědovi, kterého dostala jako malá od babičky. Chodila do školy v Brentfordu, nedaleko řeky Temže. Protože se stávala uzavřenější, měla i málo kamarádů.

Jednoho deštivého pochmurného večera, kdy byla sama doma, si vzpomněla, že na půdě zůstaly věci po babičce, a že by tam mohla najít nějaké staré hračky, možná i postýlku pro médu.

Překonala strach z neznámého a vydala se na průzkumnou cestu na starou půdu. Natáhla na sebe starý svetr, z předsíně vzala baterku, aby si posvítila na cestu. Zuby jí drkotaly strachem, ale rozhodla se tomu strachu

nepodlehnutí. Jak kráčela nahoru, dřevěné schodiště s každým krokem zavržalo. Dveře od půdy byly odemčené, ale celé zaprášené, jak do nich mnoho let nikdo nevstoupil.

Otevřela a vešla. Chvíli trvalo, než si zvykla na přítmí, ale brzy již celkem dobře viděla. Pomalu se procházela půdou, plnou různého harampádí, pokrytého pavučinami a vrstvou prachu. Pomalu a opatrně otvírala zaprášené skříně a vytahovala šuplíky. Kromě prachu, několika vyděšených myší a jednoho velkého pavouka však nic zajímavého nenacházela.

Už chtěla zklamaně odejít, když zakopla a upadla. Baterka jí vypadla z ruky, zhasla a zakutálela se pod některou ze skříní. Pomalu si sedla na bobek a zkoumala, o co zakopla. Nahmatala něco, co po hmatu vypadalo jako dřevěná truhlička. Zkusila s ní pohnout. Truhlička povolila, Lucy ji uchopila do obou rukou a vyběhla z půdy na chodbu a rychle pospíchala do svého pokojíčku. Teprve tam se zastavila a položila truhličku do prostřed pokoje. Chvíli hlasitě oddechovala a pak si k ní zvědavě přisedla. Vzala ji do rukou a silně s ní zatřásla. V truhličce něco zachrastilo a ozvalo se slabé cinknutí. Na zem vypadl malý klíček.

Lucy se zarazila a upřela oči nejprve na klíček a pak na truhličku. Je to klíček k tajemství? Roztřesenými prsty uchopila opatrně klíček, vsunula do zámku truhličky a otočila jím. V zámečku cvaklo a truhlička se otevřela. Lucy zatajila dech. Trochu se nadzvedla a uviděla starou, ohmatanou knihu. Na přední straně byl nápis *Knih*a kouzel.

Lucy byla unavená i zvědavá zároveň. Vytáhla knihu a schovala ji pod polštář. Co ale s truhličkou? Nechat v pokojíčku? To nejde, upoutala by zbytečně pozornost rodičů. Nakonec se rozhodla prázdnou truhličku vrátit na půdu. Jen co hupsla do postele, vrátili se rodiče. Lucy nechala knížku pod polštářem a běžela přivítat rodiče.

„Promiň, byli jsme na poradě a pak jsme se sešli se známými a zdrželi se,“ řekla mamka a pospíchala do koupelny. Otec se rozvalil v obýváku na pohovku. „Jsem utahaný, jdi spát.“

Lucy se vrátila do pokojíčku. Takhle to bylo pořád. Nesnášela to. Rozsvítila si lampičku a vytáhla z pod polštáře knihu. Voněla starobou a Lucy napadlo: „Kdo ji tam vlastně zapomněl? Babička? Prababička? Někdo neznámý? A co je vůbec zač tahle kniha? Jsou to příběhy, pohádky?“ Otevřela knihu na první straně.